

Titulná strana prekladu

Prekladateľ: Mgr. Ivo Poláček

Zadávatel': Obec reštaurátorov Slovenska, ORS
Dostojevského rad 2, 81109 Bratislava, Staré Mesto

IČO:30 793 904

DIČ:2022013598

PREKLAD číslo: 11/2020

Z jazyka anglického do jazyka slovenského

Predmet prekladu: Benátska charta

Počet strán prekladanej listiny/počet strán prekladu: 4/3

Počet odovzdaných vyhotovení: 6

MEDZINÁRODNÁ CHARTA O KONZERVÁCI

A REŠTAUROVANÍ PAMIATOK A SÍDIEL

(Preambula)

Predchnuté posolstvom minulosti, historické pamiatky ľudských generácií pretrvávajú až po dnešné dni ako živí svedkovia prastarých tradícií. Ľudstvo si stále viac a viac uvedomuje jednotu humánnych hodnôt a považuje staré historické pamiatky za svoje spoločné dedičstvo. Uvedomujeme si spoločnú zodpovednosť ochrániť ich pre budúce generácie. Je našou povinnosťou odovzdať ich budúcim generáciám a zachovať úplné bohatstvo ich autenticity.

Je nevyhnutné, aby zásady, ktorými sa majú riadiť zachovanie a reštaurovanie historických budov, spočívali na medzinárodnom základe a každá krajina bola zodpovedná za uplatňovanie tohto návrhu v kontexte vlastnej kultúry a tradícií.

Aténska charta v roku 1931 definovaním týchto základných zásad po prvýkrát prispela k rozvoju rozsiahleho medzinárodného hnutia, ktoré nadobudlo konkrétnu podobu v štátnych dokumentoch, v aktivitách orgánov ICOM a UNESCO a ním založenom Medzinárodnom centre pre štúdium ochrany a reštaurovania kultúrneho majetku (International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property). Narastajúce povedomie a kritický výskum sa zamerali na túto čoraz komplexnejšiu a rôznorodejšiu problematiku a nastal čas preskúmať Chartu znovu, aby sa dôkladne preskúmali ňou aplikované zásady a rozšíril jej rozsah v novom dokumente.

II. Medzinárodný kongres architektov a technikov historických pamiatok, ktorý sa zišiel v Benátkach 25. – 31. mája 1964, schválil za týmto účelom nasledujúci text:

DEFINÍCIE

Článok 1.

Koncept historickej pamiatky zahŕňa nielen jednotlivé architektonické dielo, ale aj mestský či vidiecky sídelný celok, ktorý uchováva dôkaz o konkrétnej civilizácii, významnom vývoji, alebo historickej udalosti. Vzťahuje sa nielen na umelecké veľdiela, ale aj na skromnejšie výtvy minulosti, ktoré časom získali kultúrny význam.

Článok 2.

Konzervácia a reštaurovanie pamiatok musí mať oporu vo všetkých vedách a technikách, ktoré môžu prispieť k štúdiu a záchrane architektonického dedičstva.

CIEĽ

Článok 3.

Zámerom konzervácie a reštaurovania pamiatok je zachrániť ich nielen ako umelecké diela, ale aj ako historický dôkaz.

KONZERVÁCIA

Článok 4.

Pre konzerváciu pamiatok je nevyhnutné, aby boli udržiavané neustále.

Článok 5.

Konzervácia a reštaurovanie je uľahčené vždy, keď sa pamiatka využíva na spoločensky prínosnú funkciu. Také využitie je preto žiadúce, ale nesmie sa ním zmeniť usporiadanie, alebo výzdoba budovy. Úpravy vyžadované zmenou funkcie by mali byť navrhované len v rámci týchto obmedzení a ako také ich možno schváliť.

Článok 6.

Konzervácia pamiatky zahŕňa zachovanie prostredia v zodpovedajúcom meradle. V prípade, že sa dochovalo tradičné prostredie, musí byť zachované. Nesmie sa povoliť žiadna nová konštrukcia, demolácia alebo modifikácia, ktorá by zmenila pomery hmôt a farebnosti.

Článok 7.

Pamiatka je neoddeliteľná od histórie, ktorej je svedkom a od prostredia, v ktorom je zasadená. Premiestnenie celej pamiatky alebo jej časti smie byť povolené iba v situácii, keď to vyžaduje jej záchrana, alebo keď je to opodstatnené výsostne dôležitým štátnym alebo medzinárodným záujmom.

Článok 8.

Sochárske prvky, maľby alebo dekorácie, ktoré sú integrálnou súčasťou pamiatky, z nej môžu byť odstránené výlučne z dôvodu zabezpečenia ich zachovania.

REŠTAUROVANIE

Článok 9.

Proces reštaurovania je vysokošpecializovaným úkonom. Jeho cieľom je zachovať a sprístupniť estetickú a historickú hodnotu pamiatky a zakladá sa na rešpekte ku originálnemu materiálu a pôvodnej dokumentácii. Musí sa však zastaviť tam, kde počína hypotéza, a navyiac v takomto prípade každá ďalšia práca, ktorá je nevyhnutná, musí byť odlišiteľná od architektonickej kompozície a musí niesť pečať súčasnosti. V každom prípade, reštaurovanie musí predchádzať a sprevádzať ho archeologický a historický výskum pamiatky.

Článok 10.

Keď sa tradičné postupy ukážu ako neadekvátne, môže sa konsolidácia pamiatky dosiahnuť použitím akejkoľvek modernej technológie konzervácie a výstavby, ktorej účinnosť bola dokázaná vedeckými údajmi a potvrdená skúsenosťami.

Článok 11.

Hodnotné prínosy všetkých historických období pre stavbu pamiatky musia byť rešpektované, nakoľko jednota štýlu nie je cieľom reštaurovania. Ak stavba nesie vrstvy rôznych období, odhalenie nižšej vrstvy môže byť opodstatnené len za výnimočných okolností a keď to, čo sa odstraňuje je málo zaujímavé a materiál, ktorý sa odhalí, má veľkú historickú, archeologickú alebo estetickú hodnotu, a jeho stav zachovania je dostatočný na to, aby takýto zásah bol odôvodnený. Vyhodnotenie

dôležitosti dotknutých súčastí a rozhodnutie čo môže byť zničené, nemôže závisieť výlučne od jednotlivca zodpovedného za realizáciu.

Článok 12.

Náhrady chýbajúcich častí musia byť harmonicky včlenené do celku, ale zároveň musia byť odlišiteľné od originálu tak, aby reštaurovanie nefalzifikovalo výtvarný alebo historický dôkaz.

Článok 13.

Doplňky môžu byť povolené len v prípade, že neodpútavajú pozornosť od zaujímavých častí stavby, jej tradičného rámca, rovnováhy jej kompozície a vzťahu s jej okolím.

PAMIATKOVÉ ÚZEMIA

Článok 14.

Pamiatkové územia musia byť predmetom zvláštnej starostlivosti, aby sa zabezpečila ich integrita, zaistilo ich vyčistenie a boli prezentované v primeranom stave. Konzervačné a reštaurátorské práce vykonávané v takýchto územiach majú byť inšpirované princípmi definovanými v vyššie uvedených článkoch.

VYKOPÁVKY

Článok 15.

Archeologické vykopávky sa majú realizovať v súlade s vedeckými štandardmi a odporúčaniami definujúcimi medzinárodné princípy, ktoré sa majú aplikovať v prípade archeologických vykopávok, prijatými UNESCO v roku 1956. Ruiny sa majú udržiavať a musia sa vykonávať opatrenia potrebné pre permanentnú konzerváciu a ochranu architektonických súčastí a objavených objektov. Okrem toho, musí sa prijať každé opatrenie na umožnenie pochopenia pamiatky a jeho sprístupnenie bez akéhokoľvek skresľovania jej významu. Všetky rekonštrukčné práce by však mali byť a priori vylúčené. Do úvahy prichádza len anastylóza, t.j. znovuzostavenie existujúcich, ale rozpadnutých súčastí. Materiál použitý na sceľovanie má byť vždy rozpoznateľný a používaný v najmenšom možnom rozsahu tak, aby zaistil konzerváciu pamiatky a dosiahnutie jej tvaru.

PUBLIKÁCIA

Článok 16.

Všetky postupy zachovania, reštaurovania alebo vykopávok (preservation, restoration or excavation) by mali mať precíznu dokumentáciu formou analytických a kritických správ, ilustrovaných kresbami a fotografiami. Mali by v nej byť zachytené všetky fázy čistenia, konsolidácie, preskupenia a sceľovania, ako aj technické a formálne skutočnosti (technické a tvarové prvky) identifikované počas priebehu prác. Tento záznam by mal byť uložený v archíve verejnej inštitúcie a byť prístupný pre výskumníkov. Odporúča sa takúto dokumentáciu publikovať.

Prekladateľská doložka

Preklad som vypracoval ako prekladateľ zapísaný v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v odbore anglický jazyk, evidenčné číslo prekladateľa 971297.

Preklad je v denníku zapísaný pod číslom 11/2020

Preklad súhlasí s prekladanou listinou.

Podpis prekladateľa

Prekladateľská dohoda

Prekladateľská dohoda je zmlouva medzi prekladateľom a zmluvníkom, ktorou sa prekladateľ zaväzuje na základe zmluvy poskytnúť zmluvníkom prekladateľské služby v súlade s podmienkami zmluvy. Zmluva sa uzaviera v dvoch vyhotoveniach, z ktorých každé stranou uchováva.

Prílohou k tejto dohode je zmluvná podmienka.

Prílohou k tejto dohode je zmluvná podmienka.

Prílohou k tejto dohode je zmluvná podmienka.

